

موج جدید اعتصابات و اعتراضات کارگری و ضرورت همبستگی کارگری

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

تلگرام: <https://t.me/intvoice>

سرمایه داری پیرامونی در بحران، با چهره کریه خود یک شرایط اسفبار برای بردگان مزدی و افشار تحتانی جامعه بوجود آورده است. پاندمی کرونا، تشدید تحریمها، بحران جهانی سرمایه داری، شرایط اقتصادی و اجتماعی را برای طبقه کارگر سخت تر از قبل کرده است. در شرایط بوجود آمده، طبقه کارگر و افشار تحتانی جامعه در زیر خط فقر زندگی میکنند و برای بقای فیزیکی خود تقلا میکنند. در چنین شرایطی مبارزه طبقه کارگر از اهمیت ویژه ای برخوردار است. گسترش اعتراضات و اعتصابات کارگری به صنایع نفت و پتروشیمی اهمیت این مبارزه را دو چندان میکند.

از اواخر بهار علیرغم پاندمی کرونا شاهد موج جدیدی از اعتصابات و اعتراضات کارگری هستیم. این موج از اعتصابات و اعتراضات کارگری پس از شکست اعتراضات با شکوه کارگری پائیز ۱۳۹۷ گسترده ترین اعتراضات کارگری است. اعتصاب کارگران هفت تپه وارد ۵۰ مین روز خود شده است و کارگران هپکو دور جدیدی از اعتراضات خود را شروع کرده اند. در شرایطی که بورژوازی سعی در خسته کردن کارگران هفت تپه دارد، اعتراضات و اعتصابات کارگری به صنایع نفت گسترش پیدا میکند. ابتداء اعتصاب کارگران و کارکنان میدان نفتی آزادگان شمالی در اعتراض به سطح پائین دستمزدها در ۸ مرداد ۱۳۹۹ شروع شد. اما اعتصاب از روز شنبه ۱۱ مرداد ۱۳۹۹ به شهرها و بخش های مختلفی در صنایع نفت و پتروشیمی گسترش پیدا کرد. کارگران و کارکنان پالایشگاه آبادان، پالایشگاه نفت سنگین قشم، پالایشگاه پارسیان، پتروشیمی لامرد، پتروشیمی فازهای ۲۲ و ۲۴ پارس جنوبی و ... به اعتصاب پیوستند. خواستهای اعتصابیون در صنایع نفت پرداخت به موقع دستمزدها، لغو قرارداد با پیمانکاران، افزایش دستمزدها مخصوصا لغو قراردادهای موقت، بهتر شدن شرایط کار و ... است.

بورژوازی اسلامی در دهه های اخیر با سپردن بخش های مختلف صنایع نفت بدست شرکت های پیمانکار و ایجاد کارفرماهای متعدد، سیاستی در راستای از بین بردن اتحاد کارگران در یکی از صنعت های کلیدی اعمال کرده است. شرکتهای پیمانکاری نقش بزرگی در انعقاد قراردادهای برده وار با امنیت شغلی نا مطمئن و با مزایای پائین ایفا می کنند و در دهه اخیر طرف قرارداد بخش زیاد کارگران نفت و گاز شرکت های پیمانکاری بوده اند.

در سالهای اخیر پرولتاریای صنعتی درگیر اعتراضات و اعتصابات کارگری شده است. اگر چه توهمات سندیکالیستی و اتحادیه ای در ایران پائین است اما از هم گسیختگی اعتراضات و اعتصابات کارگری و عدم هماهنگی در بین اعتراضات کارگری یکی از ضعف های اصلی اعتراضات کارگری بوده است. اعتراضات و اعتصابات صنایع نفت و پتروشیمی اولین اعتراض هماهنگ کارگران صنعت نفت و پتروشیمی در چندین منطقه و به شکل گسترده بعد از اعتراضات کارگری سالهای ۱۳۵۹ - ۱۳۵۶ است و این مسئله از اهمیت ویژه ای برخوردار است. وقتی اعتراضات کارگری گسترش پیدا میکند، سوای از اینکه همبستگی طبقاتی را نشان میدهد، کارگران از قدرت بیشتری برخوردار میشوند و زمینه را برای تکامل مبارزه طبقاتی به سطح عالی تر مهیا میکنند.

همزنجیران!

دفاع و همبستگی از اعتراضات کارگری، دفاع از مطالبات طبقه کارگر است. مادر اعتراضات خود تنها میتوانیم به قدرت طبقاتی خود متکی شویم. تنها از زمین طبقاتی خود قادر خواهیم بود حملات بورژوازی را دفع نماییم. بر خلاف اعتراضات ضد رژیم و ضد دیکتاتوری، اعتراضات کارگری بخاطر ماهیت ضد سرمایه داری خود، نه تنها میتواند به دیگر کشورهای سرمایه داری گسترش یابد بلکه در روند خود، دولت سرمایه را نیز به چالش بکشد.

هر چه گسترده تر باد اعتراضات و اعتصابات کارگری!

پیش بسوی کمیته های اعتصاب!

صدای انترناسیونالیستی

۱۳ مرداد ۱۳۹۹